

FRIMIENE

oo

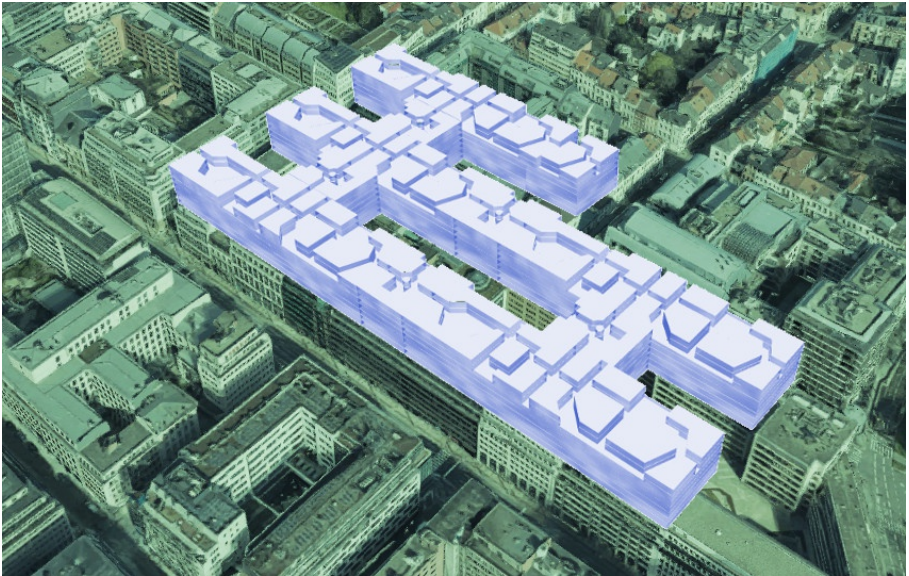
Architectuur Bovenstad EU Wijk.

Het idee kwam tot stand toen architecten de opdracht kregen om de Europese Wijk langs de Wetstraat op te waarderen wegens te weinig kantoorruimte. Dit was weliswaar voor de coronapandemie, wanneer thuiswerk nog niet zodanig was uitgerold. Wellicht kunt u op websites zoals skyscrapercity nog weergaves zien van wat toen in de pijpleiding zat. In de voorstellen worden de gebouwen simpelweg verhoogd met aan de kop en de staart van de Wetstraat de meest indrukwekkende gebouwen. Stedenbouwkundig is de innovatie nul, architecturaal ligt de hype enkel in de spectaculaire vormgeving. Hieronder de weergave die mij is bijgebleven.

Wie Brussel kent weet dat de wetstraat een onaangename buurt is voor de kwetsbare weggebruiker. Hogere gebouwen die stedenbouwkundig gezien niets veranderen aan deze buurt

zullen de buurt alleen maar drukker en onaangener maken. En wie heeft er wat aan spectaculaire gebouwen in een financieel district waar geen gemeenschapsleven plaatsvindt? De bureaucraten die heler dagen aan hun scherpje staan gekluisterd? Ze zouden beter saaie gebouwen maken, terwijl ze hun geld investeren in publieksgebouwen zoals theaters of musea. Of nog beter, de financiële districten terug leefbaar maken.

Mijn ontwerp past in deze laatste gedachte. De horizontale bovenstad brengt extra kantoorruimte met zich mee, maar brengt ook de stad terug in de wijk, door op het dak een nieuwe stad te bouwen. Het is een soort van omkering van de functies van boven naar onder: in een normale stad zijn de winkels op het gelijkvloers en daarboven zijn de hotels, kantoren en woongelegenheden, in mijn bovenstad zijn de hotels, kantoren en woongelegenheden onder het straatniveau. Op straatniveau zijn winkels, horeca en bedrijfjes. Dit voorstel past in een oude droom om de stad te transformeren naar een verticale

arcologie. Maar daar is de wereld klaarblijkelijk nog niet aan toe.

Pieter E.M. Van Nieuwenhuysse
07/01/2023

